

אינטליגנטי, נעים שיחה, פתוח

יוהר אשדות, בנו של דיפלומט ישראלי, שירת כעורך מוסיקלי בגלי צה"ל, יחד עם יאיר ניצני, ששירת שם כטכנאי. בגלי צה"ל הם יסדו את הלהקה הפופולארית שאיש לא שיער את מירת ההצלחה הצפויה לה. להקה זו ידעה עליות וירידות. היתה תקופה שבו סיחרר הפירסום את חבריה, והם נהגו כילדים שהצניף העליבו עיתונאים, העליבו אמנים אחרים והלכו לאיבוך בתוך האופוריה. בחשבון נפש גלוי-לב, מגלה יוהר אשדות כי החבר'ה היו מודעים לפאשלות שלהם. בסך הכל הם היו חיילים בשירות סדיר שנקלע לאור-הורקורים, שקצת סינור אותם. אשדות הוא צעיר אינטליגנטי, נעים שיחה, פתוח המבין היטב מה קרה לו כלהקת תיסלם, על הטוב ועל הרע שבה. הוא חולם להמשיך כיוצר, ואין ספק שהוא יצליח גם כעצמאי.

זהר אשדות הוא כוכב להקת תיסלם, כך ניתן להתרשם ממישאל מיקרי בין מעריצותיה השרופות של הלהקה. תיסלם הפכה לתופעה בשרה הבידור הישראלי. הלהקה הצעירה הזו, שחברים בה יוהר אשדות, יאיר ניצני, דויד ("צוף") פילוסוף, יושי שרה וסמי אלמקייס, היתה תחילתו של חזיון היסטרי, החוזר ונשנה בהופעות של להקות וזמרי רוקנרול בארץ. "אילולא תיסלם", אמר יוהר אשדות, "לא היתה מתאפשרת ההיסטריה סביב רייוויד ברוזה". בכך אולי הייחוד של הלהקה, קשה לומר שחברי תיסלם הם מוסיקאים מעולים, קשה עוד יותר להגדיר אותם כנגנים מצטיינים, אך בלי צל של ספק, הצליחה תיסלם להעיר משהו רדום במוסיקה הישראלית ומשהו רדום כליבותיהם הפועמים של מעריציה שגילים נע משנתיים עד 17.

ניגנו כחתונות ואילו הגרעין של תיסלם הוא הרבה יותר קוסמופוליטי.

כמו בית-ספר,

כמו חממה

ת לאביב היא המקום שהכי נמאס להופיע בו. אנשים פה סנובים. הם כבר ראו הכל. מבחינתם תיסלם לא מחדשת שום דבר. אבל כשתיסלם באה לנתיבות, זה חגיגה יומיים לפני ושבוועיים אחרי. אני אוהב להופיע עם קהל שהוא בעניין ויש לנו כמה מעושים, בעיקר בקריות, בדרום ובירושלים. כעת הכל נגמר. תיסלם מתפרקת. אני יודע שזו תקופה שלא תחזור. אנחנו עדיין לא יודעים לאן כל אחד הולך. לא מרברים על זה אחר עם השני. אבל אפשר לנחש. אני בטוח שנעבור

לא היו מכות בתיסלם כחיים! היחודי שיכול היה ללכת מכות זה סמי, שיש בו המון אנרגיה אצורה, אבל גם הוא לא הלך מכות.

וכל הסיפורים האלה על דני שפירק את הלהקה — כדאי להבהיר אותו פעם אחת ולתמיד. לדני יש בית בקריית-גת. הריו נפטר והורישו לו את הבית. דני רוצה להתחתן עם החברה שלו, שהיא כעת בצבא. אין לו כסף. דני חשב שיהיה לו יותר זול לגור בקריית-גת. איך הוא הכיר את החברה שלוש הוריה שכנים של צוף.

אם לפרוש —

אז בשיא!

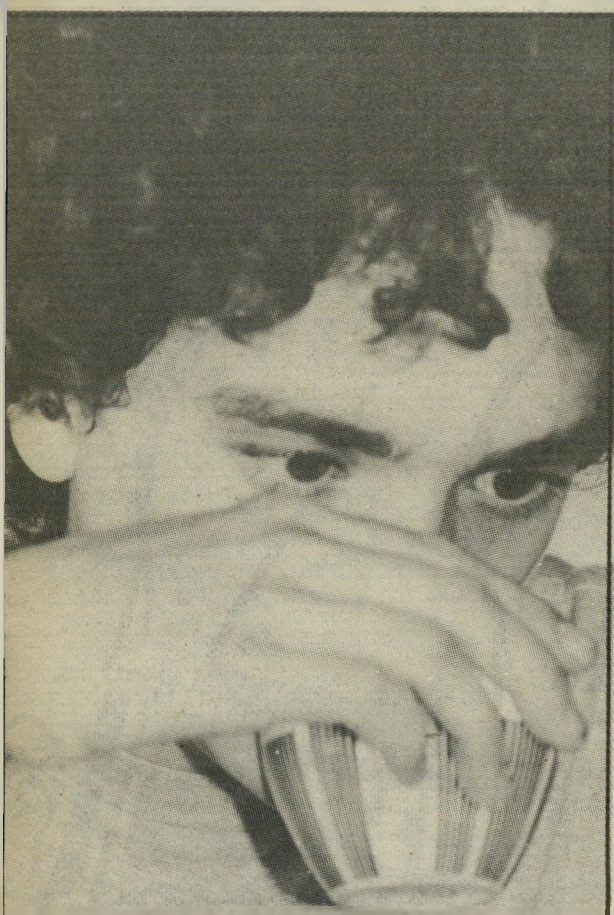
אני לא יודע אם אני ירשי לרבר על הטרגדיה שעברה על צוף. אבל אם את כבר שואלת, צוף עבר תקופה

יאיר, לעומתי, בכלל לא ראה להיות אמן סולו, ואילו צוף ימשיך ויכתוב בקצב האיטי שלו. רק יחזור לנגן כחתונות. הוא לא לעניין הזה של סטאריום ותל-אביב לו אשה ושלושה ילדים, שהוא צ לפרנס, ולכן הוא גם היה הי מבינינו שהיה שכיר וקיבל משכו גם כשאנחנו לא ראינו לירה. זה שהוא היה חריג בתיסלם את הבעיה שלו. הוא איש חריף, אינטליגנציה גבוהה, ולכן הוא מ

משבר נוראי, כל אחד בצורה אחרת. כשאני רואה את ההיסטריה הזו בעיתונים, בטלוויזיה וברדיו, אני אומר — רגע, אנחנו באמת מתפרקים או שזה תרגיל של יחסי ציבור. אני יודע שאם בנזין היתה מתפרקת, זה לא היה אותו סטוך. אני חי את עצמי 24 שעות ביממה. אני כותב כל הזמן. כתבתי שיר לאסתר שמיר. אני חושב שאני הולך לכיוון הפקה מוסיקלית. זה נעים מאוד להיות סטאר, אבל זה לא העיקר.

אשדות בסעולה
אמרנו: הופה!

אשדות בהרהור
כן, יש לי חברה

אשדות בנגינה
לא ראינו לירה!

נורא קשה, היו לו כוחות על-אנושיים ממש. החברה שלו חלתה במחלה ממארת והוא בילה באולפן וכבית החולים נוי-סטופ. אני לא יודע איך הוא הצליח לעשות את זה.

זה היה קשה מאוד. יומיים אחרי ההלוויה נסענו לחזרות באילת. זה היה טוב שלא ביטלנו. זה היה קשה גם בתוך תיסלם. כולנו עברנו עם צוף את הטרגדיה.

או התחיל להתבשל בנו הרעיון של להיפרד. לא הרווחנו הרבה כסף. כל אחד משך לכיוון שלו. אבל מה, החלטנו שאם לפרוש, אז לפרוש בשיא. החלטנו לצאת לסיבוב הופעות בקיץ, וזה היה פנטסטי.

אם יש לי חברה? כן, יש לי חברה. הכרתי אותה במסיבה לפני שנה וחצי. מה פיתאום מעריצה? היתה יכול להיות חבר של מעריצה? החברה שלי גמרה עכשיו פילוסופיה וספרות.

לאף אחד מאיתנו אין חברה מעריצה. קודם כל, הן צעירות מאיתנו כעשר שנים ובמנטליות — כמאה שנה. אני יודע שאמנים אחרים יוצרים קשרים עם מעריצות, אבל תיסלם היא להקה שונה.

את שואלת אם פחדנו מבנזין? האמת היא, שניסינו להתעלם מהם. הם יצאו בתקופה שהיינו כחוסר-ביטחון נורא. הם באו במין מכה אדירה כזו של יחסי-ציבור ורדיו ועיתונות. שזה הפחיד אותנו מאוד.

הקרח נשבר מהצד שלהם. יעקב גלעד, המפיק, הציע לנו לעשות תוכנית-רדיו בידה. כסיבוב האחרון, אירחנו אותם והכנו שהם ואנחנו זה שני עולמות. הם יותר מבוגרים מאיתנו. הם מהקריות, ויש להם מנטליות שונה. הם

בעייתי וכל הזמן יש לו צרות. נט חצויה לגמרי. הוא מקריית-מלאכי, עולם לגמרי שונה מדיונוגוף. כמה שהיינו כוכבים, לא ראו לירה. תיסלם קיבלה מבנק לאומי עם חתימת החוזה איתם, סכום 50,000 דולאר. חלק מזה הלך משכורות, והרוב על חובות וכסף לפרץ.

אולי בסוף החודש הבא נצא עם כ לירות, כדי למשוך עוד איזה חודשיים.

יש זמרים שבונים וילות, מצליחים פחות מאיתנו. אנחנו ב להקה תפרנים ויוצאים מן תפרנים. אולי זו המנטאליות של לאהוב את מה שאנחנו עושים ולל עם זה עד הסוף. ולמרות שלא הרוא כסף, לא יכולנו לעשות שום ולשנות, כי היינו תממים.

דני, למשל, לא יכול בלי זה. הוא זקוק לכמה. אני יכול בלי. יושי גם הוא בעניין יצירה. יאיר, אני מתאר לעצמי, גם הוא יפנה לכתובה והפקה מוסיקלית, ואילו סמי יחזור לנגן בחתונות.

באנו תפרנים,

ויצאנו תפרנים

אני בעצמי רוצה לעשות מוסיקה שלי ולבצע בעצמי.

ארבע השנים של תיסלם נתנו לי המון ניסיון. זה היה כמו בית-ספר, כמו חממה וכשאני אצא מתיסלם זה יהיה דבר אחר לגמרי. פיתאום לא יהיה לי עם מי להתחלק. אני אהיה לגמרי לבד. לא, אני לא פוסל אפשרות להופיע כשותף בלהקות.

